

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

B. Paulus Diaconus, hymni, vt quea[n]t Caxis, & aliorum utilium auctor.
cap. XCI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

RAMVS DECIMVS,

Continet

EVANGELISTAS.

id est,

Diaconij tantum officio præditos.

B. PAVLVS DIACONVS:

Hymni, Vt queant laxis, & aliorum
vtilium auctor.

Honorauit eum, de quo scriptum est,

*Inter natos mulierum, non surrexit maior Ioanne**Baptista. Matt. II.**Cap. XCI.*

AVDARE Dominum in Sanctis eius iubemur a
Regio Propheta: quod opus quam sit Deo gra-
tum, & acceptum, quam toti Ecclesie honorificū,
quam hominibus salutare, ex hoc uno probatur,
quod honor qui illis exhibetur, Deo exhibetur,
nam, ut ait D. Gregorius, qui honorat missos, siue
sanctos, sanctificantem, & mittentem reputatur honorare. Hoc præ-
ceptum quam strenuè & indefesse semper adimpleuerint Mona-
chi, ex huius Arboris lectione, lector, ut puto, iam satis superflue-
que didicit: discerque in posterum si non mentis solum, sed cor-
poris etiam oculos, ad primos huius decimi Rami fructus attollat.
In eius enim superioribus conspiciet, & ut credo, admirabitur,
quid sibi uelit & significet flos ille pulcherrimus Monachi habitu,
imaginem Præcuroris Domini in tabula depictam, manibus tenen-
tis, laurea que redimitus corona. Admirabitur inquam, sed myste-
rium

BB b b rium

rium intelligens, benedicens benediceret Dominum, qui Benedic-
tum suorum semina benedictionibus preueniens, & sua replevis de-
nedectione, tãta per eos dignatus sit operari magnalia, & Ecclesiam
suam sanctam eorum adinventionibus sanctis, in tantum exaltare,
honorificare, ac reddere gloriosam. Representat enim nobis lau-
reatus ille, & ter, quaterque beatus fructus Benedictinus, Poetam
illum inter sui temporis Poetas, non contemnendum, Diuum Pau-
lum Diaconum, monasterii sacri Casinensis monachum, qui inter
alia quæ ad Dei, & sanctorum eius laudem, ecclesiæ quæ matris de-
corem gloriôsè operatus est, illud inter minima non reputatur,
quod deuotissimum, & doctissimum illum Hymnum Domini Pre-
carioris, cuius tenebatur deuotione, pulcherrimo merito, pedum-
que consonantia admirabili composuerit, quem ob eius elegan-
tiam, & ab Ecclesia approbatum uidemus, & insuper in omnibus
Orbis partibus, eius iussu etiam decantatum: eius autem incipit
sic se habet.

*Vt queant laxis resonare fibris,
Mira gestorum famuli tuorum,
Solue polluti labij reatum,*

Sancte Ioannes, &c.

Ad eorundem etiam Sanctorum laudem iussu Caroli Magni
Imp. vitas Sanctorum conscripsit, & unicuique Festo totius anni,
conuenientem lectionem, quæ in Ecclesia legeretur assignauit: quæ
eius dispositio ab Ecclesia tota obseruata est, & usq; ad hæc nostra
tempora inuiolabiliter custodita. De eius verò ordinatione sic lo-
quitur Carolus Imperator in sua epistola, quæ homiliario Aleui
preponitur.

Denique qui ad nocturnale Officium copulatis quorundam cassolaba-
re, licet recto intuitu, minus tamen idoneo, reperimus lectiones, quæ
quæ, & sine auctorum suorum vocabulis essent posite, & infinitis viti-
rum anfractibus scaterent, non sumus passi nostris in diebus, in diuinis
lectionibus, inter sacra Officia, in consonantes perstrepere soleamus, &
que eandem lectionum in melius reformare tramitem, mentem intrin-
mus, idq; opus Paulo Diacono familiari clientulo nostro eliminandum iuxta-
ximus: Sicut, ut studiosè Catholicorum patrum dicta percurrere, & in
è latissimis eorum pratis, certos quosque flosculos legeret, & in manu,
queque essent uilia, quasi sertum aptaret. Qui nostræ celsitudinis deu-
te parere desiderans, tractatus atque sermones diuersorum Catholico-
rum patrum perlegens, & optima quæque decerpens, in duobus volu-
minibus,

minibus, per totius anni circulum, congruentes cuiq; festiuitati, distincte, & absque uitij, nobis obtulit lectiones. Quam omnium extum nostra sagacitate perpendentes, nostra eadem volumina auctoritate constabilimus, uestreque religioni in Christi Ecclesijs tradimus ad legendum, Hec Imperator.

Reliqua quæ ad rei literariæ ornatû cõposuisse fertur, hæc sunt:

De uita S. Gregorij Papæ 1. lib. 3. qui extant MS.

De uita S. P. N. Benedicti,

lib. 1.

De uita S. Mauri Abbatis,

lib. 1.

De uita S. Scholasticæ Vir-

ginis, lib. 1.

Qui tres nobis procurantibus, nunc excusi sunt Romæ an. 1590. in tertio poematum volumine D. Prosperi Martinengij.

De eadem Virgine versus nonnulli; qui reperiuntur impressi in Martyrologio nostro, ad diem 10. Februarij.

De uita S. Arnulphi Metensis Episcopi, lib. 1. excusus apud Surium tomo 4. die 16. Augusti; & apud Bedam tomo 3. falso ipsi Bedæ attributus.

Hymnorum de pluribus Sanctis diuerso metro, lib. 1.

Carminum diuersorum, lib. 1.

De gestis Episcoporum Metensium, lib. 1. qui extat MS. ut Molanus refert.

De gestis Episcoporum Papiensium, lib. 1. Quem se uidisse testatur Galesinius.

Homiliarium quinquaginta, lib. 1.

In Regulam S. P. N. Benedicti, lib. 1. hic extat MS. littera Longobardica in bibliotheca Casinensi, Scanno 12. ad finem; & item littera Italica in bibliotheca nostra S. Benedicti Mantuani.

Ad Carolum Imper. epistola una, quæ est in monte Casino MS. loco citato.

De gestis Longobardorum, lib. 6. excusi sæpius in folio, & 8. & item idiomate Italico.

De uita S. Cypriani Episcopi, & Martyris, lib. 1. qui est in prolegomenis Iacobi Pamelij ad Cypriani opera.

Ad historiam Eutropij, lib. 2. idest, Cæsares à Valentiniano, ad Leonem Imp. qui excusi sæpius cum Eutropio, & item separatim, nouissimè verò correcti editi sunt Basileæ, anno 1569. in 8.

B B b b 2 Epi-

Epistolarum ad diuersos, lib. 1. Et alia, quæ nondum vidi.
Fuit autem Paulus, natione Longobardus, Varnefridi, & Theodelindæ filius, deinde Aquilegiensis Ecclesiæ Diaconus; capiti
verò cum Desiderio Rege, à Carolo Rege aliquo tempore in magno pretio habitus, nonnullorum emulatione ipsius iram incurrit, & in Diomedisinsulam, quæ hodie Tremiti uocatur, exilio relegatus, ex ea ad Arichim Beneuentanum Principem, ac Desiderij Regis generum aufugit; quo defuncto ex hoc mundina
fragoso pelago se recipiens, ad salutis portum Montem Casinum confugit, ubi monachus effectus, plures ibidem annos operum
xit, & sanctis operibus plenus in senectute bona in pace quiescit, sepultus in eodem cœnobio iuxta Ecclesiam S. Benedicti, ante Capitulum. Floruit temporibus prædictorum Regum, anno Domini 770. & quod excurrit.

Chronica Cas. lib. 1. ca. 17. Petrus Diac. de Sanctis Mont. Cas. c. 24. de script. eiusd. cap. 8. Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 2. cap. 3. o. 11. Paulus de seipso multis in locis, & alij innumeri.

S. ALCVINVS ABBAS:
Et Diaconus, S. T. Doctor, & Officiorum S. Trinitatis, & S. Stephani, compositor: & almæ vniuersitatis Parisiensis primarius fundator.

Hic

In omnibus magnificauit populum (Ordinem) suum, & honorauit. Sapient. ult.

Cap. CXII.

ON minori forsità admiratione admirabitur quis, secumquæ cogitabit, quid denotent, tabulæ illæ duæ lapideæ, quarum vna manus secundi huius Rami fructus replet, altera ipsius dorso adhaerere videtur; in ista cuiusdam formine vultus, in illa Sanctissimæ Trinitatis, & S. Stephani Prothomartyris imagines conspiciuntur: qui eas gestat in ipsius Rami